

РЕШЕНИЕ

№ 7443

гр. София, 04.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3163** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на „Фин Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПИ-79/13.03.24г. на директора на ТД на НАП София, с което са оставени без уважение подадените от дружеството жалба с вх. № 53-00-531/29.02.24г. и жалба вх.№ 53-00-541/01.03.2024г. , с които са оспорени действията на публичен изпълнител по проведен търг, Постановление за възлагане на недвижим имот с изх.№ С240022-091-0000173/22.02.24г. и Разпореждане с изх.№ С240022-125-0062968/23.02.24г., издадени от публичния изпълнител при ТД на НАП София.

В жалбата се излагат доводи за допустимост на подадената жалба и незаконосъобразност на извършените действия от публичния изпълнител по изп. дело № 22140003357/2014г. относно проведен търг с тайно наддаване, обявен със съобщение № С 240022-111-0000048 от 12.01.24г. и издаденото Постановление за възлагане на недв. имот с изх.№ С 240022-091-0000173/22.02.24г. Оспорват се мотивите на обжалваното решение за прилагане разпоредбата на чл.171, ал.2 ДОПК, а не чл.171, ал.1 ДОПК, като съгласно първата цитирана към настоящ момент давността на задълженията, посочени в разпореждането на публичния изпълнител не е изтекла (вероятно жалбоподателят има предвид Разпореждане с изх.№ С240022-137-0000175/12.01.24г., с което е отказано погасяване по давност на

публичните задължения, което разпореждане е предмет на оспорване в друго съдебно производство пред АССГ) Жалбоподателят твърди, че с налагане на обезпечителните мерки след образуване на изпълнителното дело не се спира давността, а същата само се прекъсва; твърди, че налагането на заповест или вписване на възбрана след започване на изпълнителното производство не представлява действие на публичен изпълнител по обезпечаване на установено и изискуемо публично вземане, а действие по принудително изпълнение, като това негово твърдение се основава на разпоредбата на чл.221 ал.4 от ДОПК. Посочва, че Постановлението за налагане на обезпечителни мерки на публичния изпълнител (С210022-022-0088518/24.11.2021г.), както и Съобщението за продажба чрез търг с тайно наддаване изх.№ С 240022-111-0000048/12.01.2024г. нямат правно действие нито на прекъсващо, нито на спиращо давността обстоятелство, тъй като погасителният давностен срок по чл.171, ал.1 от ДОПК е изтекъл на 25.11.2019г. т.е. преди предприемане на действията по принудителното изпълнение.

В тази връзка се моли за отмяна като неправилно и незаконосъобразно на Решение № ПИ-79/13.03.24г. на директора на ТД на НАП – [населено място], както и действията на публичния изпълнител по изп. дело № 22140003357/2014г относно проведен търг с тайно наддаване, обявен със Съобщение № С 240022-111-0000048 от 12.01.24г., Постановление за възлагане на недв. имот изх.№ С 240022-091-0000173/22.02.24г. и Разпореждане с изх.№ С240022-125-0062968/23.02.24г., издадени от публичния изпълнител при ТД на НАП София.

В хода на делото по същество процесуалният представител на жалбоподателя с депозирана писмена молба заявява, че поддържа жалбата. Отделно от това претендира спиране на съдебното производство, обосновано с предмета на адм. дело 1847/2024г. по описа на АССГ, като твърди, че решението по посоченото адм.дело има определящо значение за правния спор по настоящото.

Процесуалният представител на ответника намира жалбата за неоснователна, като оспорва основният довод на жалбоподателя за погасени по давност задължения. Посочва, че освен задължения от 2012 и 2013, жалбоподателят има и задължения от 2014г., както и други задължения; посочва, че са издадени две разпореждания за разпределение въз основа на проведен търг, лицето обжалва само едното от тях, не изтъква съображения по проведения търг, както и доводите му са същите, както и при обжалването пред директора на ТД на НАП София. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа и правна страна.

С оспореното в настоящото производство Решение № ПИ-79/13.03.24г. на директора на ТД на НАП София административният орган се е произнесъл по оспорени от жалбоподателя действия по принудително изпълнение, изразяващи се в провеждане на търг с тайно наддаване, обявен със Съобщение № С-240022-111-00048 от 12.01.24г., издадено Постановление за възлагане на недвижим имот с изх.№ С240022-091-0000173/22.02.24г. и Разпореждане с изх.№ С240022-125-0062968/23.02.24г., с което е извършено разпределение на постъпилото плащане, издадени от П. К. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на

НАП София.

На първо място, по аргумента на чл. 256, ал.1 от ДОПК, извършената продажба чрез търг може да бъде обжалвана в 3- дневен срок от обявяването на резултатите от участник в търга, който е предложил по-висока цена от обявения за купувач, когато обявеният за купувач не е имал право да участва в търга и предложената от жалбоподателя цена е следваща цената на спечелилия, но в конкретния случай тази хипотеза не е приложима, тъй като жалбата е насочена срещу предприетите действия и издадени актове от публичния изпълнител с аргумент за изтекла погасителна давност на задълженията, предмет на изп. дело №22140003357/2014г., т.е. жалбите са разгледани от директора на ТД на НАП София при съобразяване на разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от ДОПК.

В този смисъл жалбата на „Фин Инвест“ЕООД е допустима. Безспорно, оспорващият е длъжник по изп. дело №22140003357/2014г., което качество е предпоставка да има активна легитимация да обжалва всяко действие на публичния изпълнител в съответствие и по реда, предвиден на чл.266, ал. 1 от ДОПК, откъдето произтича и правото му да атакува решението на решаващия орган по реда на чл.267, ал.2,т.5 ДОПК.

По искането за спиране на настоящото съдебно производство:

По жалба на „Фин Инвест“ ЕООД срещу Решение № ПИ-30/01.02.2024г. на директора на ТД на НАП София е образувано адм. дело 1847/2024г. по описа на АССГ, което към настоящ момент не е приключило с акт по същество. С оспореното по това адм. дело решение е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане с изх.№ С240022-137-0000175 от 12.01.2024г. на публичния изпълнител по изп. дело №[ЕГН]/2014г. с което е отказано погасяване по давност на публични задължения. В случая по двете административни дела става въпрос за оспорване на два адм. акта, издадени от директора на ТД на НАП София, в същността си приели за неоснователни жалбите на „Фин инвест“ ЕООД срещу различни адм.актове на публичен изпълнител в рамките на едно и също изпълнително дело. Макар и доводите по оспорването да са идентични (изтекла погасителна давност), съдът не намира основание за преюдициалност на спора по адм. дело 1847/2024г. по описа на АССГ, тъй като в рамките на настоящото производство съдът има задължения да извърши самостоятелен съдебен контрол върху постановен от административния орган акт - Решение № ПИ-79/13.03.2024г. на директора на ТД на НАП – [населено място] и който е различен от този, спрямо когото се осъществява контрол в рамките на производството по адм. дело № 1847/24г.

Страните нямат спор по хронологията на постановените административни актове в хода на образуването срещу „Фин Инвест“ ЕООД изпълнително дело № 22140003357/2014г. по описа на ТД на НАП София. Изводът на директора на ТД на НАП- С. , обективиран в оспорваното Решение № ПИ-79/13.03.2024г. е, че в конкретния случай публичният изпълнител е спазил правилата за провеждане на търг чрез тайно наддаване, съдържащи се в чл.251-254 от ДОПК; постановлението за възлагане на недвижим имот изх.№ С240022-091-0000173/22.02.24г е издадено в съответствие с чл.253 от ДОПК при спазване на материалната компетентност на

органа, който го е издал и в съответствие с правомощията му, залегнали в чл.167 ДОПК, както и в предвидената в чл.226, ал.1 ДОПК писмена форма, при наличие на всички реквизити, посочени в чл.247, ал.1 ДОПК. Сходни изводи са направени и за Разпореждане за разпределение с изх.№ С240022-125-0062968/23.02.24г. като издадено от компетентен орган- публичен изпълнител при ТД на НАП София, съгласно правомощията му, определени в чл.226, ал.1 ДОПК вр. чл.169 ДОПК, както и административнопроизводствените правила.

Самият жалбоподател не депозира възражение по отношение проведената процедура на търга, изготвяните обявления и съобщения, посочения опис на недв. имот, наддавателни предложения, внасяне на сумата от спечелилия търга и последващото разпределение като процесуален ред на провеждането им. Неговото единствено възражение е, че данъчните задължения по изпълнителното дело към датата на извършване на оспорваните действия са погасени по давност и не могат да бъдат събирани по принудителен ред. Във връзка с това възражение административният орган е посочил, че то вече е било разгледано от него по повод обжалване на Разпореждане с изх.№ С240022-137-0000175/12.01.2024г., с което публичният изпълнител е отказал да погаси по давност описаните в него задължения. С решението, с което директорът на ТД на НАП София се е произнесъл- Решение № ПИ-30/01.02.2024г. жалбата на „Фин Инвест“ ЕООД е оставена без уважение с изложени мотиви, че съгласно чл.171, ал.2 от ДОПК давността за публичните държавни вземания, предмет на изпълнително дело № № 22140003357/2014г. по описа на ТД на НАП София не е изтекла.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореното решение представлява валиден административен акт, издаден от компетентен орган и в кръга на законоустановените му правомощия по чл. 267 от ДОПК. Същото е постановено в производство по обжалване на действия по проведен търг, постановление и разпореждане на публичен изпълнител при ТД на НАП София, в писмена форма и съдържа всички съществени елементи на формата на индивидуален административен акт, установени с чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочени са фактическите и правни основания, мотивирали постановеното решение. Предвид горното съдът приема, че Решение № ПИ-79/13.03.2024г. на директора на ТД на НАП София е валиден акт, издаден в надлежна форма, при липса на съществени нарушения на процедурните правила.

Материалният закон е приложен правилно.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок, а съгласно ал. 2 на чл. 171 от ДОПК с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено.

Давността за публичните задължения е разписана в чл.171 на ДОПК, според алинея първа на който давността спира: 1.когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; 2.когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; 3. когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; 4. когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5. с налагането на обезпечителни мерки; 6. когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение. Според алинея втора давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение; ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната.

При настъпване на някое от основанията по чл.172, ал.1 ДОПК за спиране на давността давностен срок не тече. С отпадане на основаниято за спиране давностният срок се възобновява, като продължава да тече неизтеклата до момента на спирането част от него. Периодът на спиране на давността не се включва в срока на давността т.е. с него тя се удължава. След отпадане на основаниято за спиране давностният срок се допълва с период от време, равен на разликата между целия срок на давността и изтеклото време до нейното спиране.

В мотивната част на Тълкувателно решение № 7 от 15.04.2021 г. по т. д. № 8 от 2019 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС, е посочено, че съгласно нормата на чл. 172, ал. 2 от ДОПК, за да се прекъсне давността се има предвид предприемането на действия по принудителното изпълнение като юридически факт. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 с налагане на обезпечителни мерки се спира давността, тъй като налагането на тези мерки не е действие от категорията на изпълнителните способности, посочени в чл.215, ал.1, т.1-3 от ДОПК.

На плоскостта на горните нормативни положения и тълкувателна практика е неоснователно възражението на жалбоподателя за прекъсната давност с наложените обезпечителни мерки в хода на изпълнителното дело (с постановления на публичния изпълнител: ПНОМ с изх.№3357-000007/11.07.2014г., ПНОМ №3357-000038/25.11.2014г. и ПНОМ с изх.№3357-000040/26.11.2014г. и ПНОМ № С210022-022-0088518/24.11.2021г.)

По отношение на задълженията на жалбоподателя за 2012г. (задължения за корпоративен данък по подадена декларация по чл.92 ЗКПО за периода 01.01.2012г.-31.12.2012г., дължим до 01.04.2013г.; задължения по СД по ЗДДС за месеците 12.2012, 01.2013-10.2013г. със срок за доброволно плащане за последния месец до 14.11.2013г.; задължения по подадени декларации обр.б за ДДФЛ, ЗО, ДОО и УПФ за периода 12/2012 до 11/2013г. със срок за доброволно плащане за последния месец 25.12.2013г.) петгодишния давностен срок по чл.171, ал.1 ДОПК започва да тече на 01.01.2014г. и съобразно чл.22, ал.3 ДОПК е следвало да изтече на 01.01.2018г. Междувременно обаче са наложени обезпечителни мерки-запор върху банкови сметки и МПС на жалбоподателя, в съответствие със издадени запорни съобщения на главен публичен изпълнител във връзка с ПНОМ с изх.№3357-000007/11.07.2014г., ПНОМ №3357-000038/25.11.2014г. и ПНОМ с

изх.№3357-000040/26.11.2014г. Налагането на обезпечение е факт от категорията на юридическите, доколкото с неговото настъпване правната норма – чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК, свързва възникване на определени правни последици – спиране на погасителната давност.

От първостепенно значение за правния спор всъщност е изводът, че не е изтекла абсолютната 10 – годишна погасителна давност по чл. 171, ал. 2 от ДОПК към периода на издаване на оспорваните административни актове и до последния момент на хронологичната им последователност. При начален момент, от който започва да тече давността- 01.01.2014г., тя би следвало да изтече на 01.01.2024г. В случая обаче следва да се съобрази и пар.29, т.1 и т.2 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за мерките и действията по време на извънредното положение обявено с Решение на НС от 13.03.2020г., съгласно който до отмяната на извънредното положение:1. срокът по чл. 171, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага;2. освен в случаите по чл. 172, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс давността спира да тече и за времето на обявеното извънредно положение; Съгл. пар.13 от ЗИД на Закона за здравето (обн.ДВ бр.44 от 13.05.2020г.) е предвидено, че сроковете спрели да текат по време на извънредното положение, продължават да текат след изтичане на 7 дни от обнародването на закона в ДВ. Приложимостта на посочените разпоредби означава, че в периода от влизане в сила на ЗМДВИП- 24.03.2020г. до изтичане на 7-дневния срок от обнародването на ЗИД на Закона за здравето (обн.ДВ бр.44 от 13.05.2020г.) -20.05.2020г. давността по чл.171, ал.2 ДОПК не се прилага, поради което следва да се приеме, че давността е изтекла на 27.02.2023 г.

По изложените съображения следва да се приеме, че публичните държавни вземания, които са били предмет на принудително изпълнение по изп. дело № № 22140003357/2014г. (общ размер 178 507.48лв., в това число главница 80 735.13 лв. и лихви в размер на 97 777.35лв.) не са били погасени по давност към момента на осъществяване на търга с тайно наддаване по изпълнителното дело и постановеното възлагане на недвижимия имот с Постановление изх.№ С240022-091-000173/22.02.2024г. на публичния изпълнител при ТД на НАП София. Тяхното погасяване е станало чрез заплащането им, обективизирано като факт във въпросното постановление (постъпили плащания от купувача на недвижимия имот на 12.02.2024г. в размер на 42 600 лв. и на 20.02.2024г. в размер на 259 401лв.) и издадени разпореждания за разпределение на постъпилите плащания по извършените действия в изпълнителното производство – Разпореждане изх.№ С240022-125-0062968/23.02.2024г. (оспорваното в настоящото п-во) и Разпореждане изх.№ С240022-125-0062973/23.02.2024г. Това е така, тъй като при принудително изпълнение изпълнителният орган е публичният изпълнител /чл. 167, ал. 1 ДОПК/, който замества липсващото доброволно изпълнение по чл. 168, т.1 ДОПК с прилагане на способите по чл. 215, ал. 1 ДОПК.

Отхвърлянето на жалбата води до основателност на искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника за осъщественото процесуално представителство и с оглед своевременно направеното искане, което съдът определя в размер на 200 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Фин Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПИ-79/13.03.24г. на директора на ТД на НАП София, с което са оставени без уважение подадените от дружеството жалба с вх. № 53-00-531/29.02.24г. и жалба вх.№ 53-00-541/01.03.2024г. , с които са оспорени действията на публичен изпълнител по проведен търг, Постановление за възлагане на недвижим имот с изх.№ С240022-091-0000173/22.02.24г. и Разпореждане с изх.№ С240022-125-0062968/23.02.24г., издадени от публичния изпълнител при ТД на НАП София.

ОСЪЖДА „Фин Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на НАП-София сумата от 200 /двеста/ лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.